

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SİSKA KELİMELER

"Usumdaki meczupluğun ruhumda yaşattığı metrukluktur
yüzümde oluşan detone gülümsemeler."

Mustafa IRGAT

şiiir
sıkska kelimeler
mustafa ırgat
ISBN 978-975-2470-66-8
1.Basım, İstanbul, Mart 2018
Genel Seri:175 Şiir:70

Tilki Kitap©
www.tilkik kitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkik kitap.com
Yayıncı Sertifikası:28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Aysen Çoluk
Kapak Tasarımı: Semanur Aysel
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Depoprint/İstanbul (Sertifika No: 34049)

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için
basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

s ı s k a k e l i m e l e r

“Usumdaki meczupluğun ruhumda yaşattığı metrukluktur
yüzümde oluşan detone gülümsemeler.”

mustafa ırgat

Mustafa Irgat,

1974 yılında Van'ın Şahgeldi köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde, ortaokul ve liseyi yatılı olarak Van merkezde okudu.

Küçüklüğünden beri edebiyatı sevdi. Amatör olarak tiyatroyla ilgilendi. Birçok oyunda oynadı ve birçok oyunu yönetti. Köyündeki ilk üniversite mezunu olarak doğduğu yerde, Van merkezde ve Diyarbakır'da birçok okulda öğretmenlik yaptı.

Halen Diyarbakır'da bir ortaokulda okul müdürü olarak görev yapmakta olan Mustafa IRGAT evli ve üç kız çocuğu babasıdır.

“Sıska Kelimeler” şairin yayımlanan ilk eseridir.

*Sen okumaya heveslisin,
muhakkak okumalı ve
en iyi sen okutmalısın,
diyen ve bin bir emekle beni okutan,
on iki çocuğu onurluca büyüten,
cesur yürekli muhteşem insana;
Annem'e.*

*Mekânın cennet olsun,
güller sümbüller yoldaşın olsun.*

SISKA KELİMELER

Kesik ve sıska kelimeleri
peş peşe sıralarken,
yedinci tabakanın dibini
sabit bir gerçeğe kavuşturduğunu
anlamamasıydı
bütün nedameti.
Esâmî silik ardında sükût kayarken,
ışlığını tuza basmaktı meşgalesi.
Tepelerde özgürce dolaşan
kestane kokulu karacasına rağmen,
teras katta
hiçbir zaman
köpüğüne gülümseme konduramayacağı
bir fincan kahvenin
kulpundaydı batık rüyası.

Tutuk cazibesi
buruk ve suskundu artık.
Zamirdi,
Saatsiz bir koldaki saliseler gibi
yok hükmündeydi zira
kalbe dair mesafesi.

SERSEM YÜREK

Döngü kapanına
pervane kelebeği misali,
bodoslama süzülen
kozalak üremesi
bir ruhun acemiliğini yaşıyorken
doğrulmayı mı düşünüyorsun
gafil ben?
İkilemi tam da dibinde yaşıyorken
uyuyabileceğini mi umuyorsun

Araf'ta kalmışlığın ezikliğini
iliklerine kadar hissetmiş olmanın
somuta bürünmüş yansıması
sersem yürek?
Karanlık gecenin sabahını
aydınlığa devşirerek
uyanacağını mı sanıyorsun sen?

SEN ATİYOR ŞİMDİ KALBİM

Dolunaylı gecelerde,
aniden kesilen elektrik sonrası
çekilen perdelerden
içeri süzülen ışık gibi
doğdun yüreğime.
Gittikçe artan bir şiddetle
sarstın bedenimi.
Sen atıyor,
renk katıyor,
yıldız sayıyor,
yol gözlüyor,
şimdi sol yanımdaki satırlar

I -

Son masalını da dinlemişti ve şimdi gerçekten çok daha iyi tanıyordu masalcıyı.

Tatsızdı,
tuzsuzdu,
iticiydi,

ruhsuzdu artık masalın

RAHNE

Tavanındaki rahnelere
yama seçtim gök kubbemin.
Satır satır yeniden süsledim,
vurgu verdim.
Yenir yaptım, dilimin ucuna gelen
bozgun yemiş sohbetleri.
Karanlığıma pertev olsun diye,
fitilini yeniden yaktım
kadim lambamın.
Can suyu verdim,
kepenk kapatmış,
terse kaçan ruhumu

Evlek evlek sürülmüş asude sevgimi,
nada sa durmuş gülümsemelerimle
hurç yaptım,
el salladım ardından.
Yola saldım yarına.
Konuk olsun,
komşu olsun.
mızrap olsun sevdana.

KAPISIZ KALACAK

Tanımsız,
tarifsiz ve mimiksiz birini bilirim
üstelik, sevimsiz.
Ruhunu
Araf'a teslim etmiş,
korkarım
kapısız kalacak.
Telaşlı ve ürkek hali
çocukluğundaki gibi.
Kaygılıyım ki
yine sakarlıklar yapacak.
Bilirim
evet, bilirim

Yüzündeki gülümseme
asılı kalır
çoğu zaman
mahzeninde,
mateminde,
mabedinde.
Lakin yüreğindeki esinti
ta derinden,
kutsalından.
Gerçekliği,
bir buz dağı gibi
burnunun dibinde.

Zincirlerini kırmak istiyor,
biletini almış;
ama ayakları varmıyor.
Yeniden!
En başa,
ilk bakışa gitmek istiyor.
İşte bak!

Bir bulut hasret taşıyor

Özenli,
duygulu ve sadık.
Sakin ve dingin bir süzülüşle
adresine yöneliyor.
Eminim,
kaniyim
bu müştedar bulut,
mutlaka
ama mutlaka
adresine varacak.

TOPRAK OLURUM

Ne zaman seni hatırlasam
Özlemimde yeşeren ağaçlar yaprak açar.
Selamına yoğrulmuş bulutlar, yağmura durur.

Ne zaman seni hatırlasam
Sinemde bir çocuk emeklemeye başlar.
Güneşe doğru bir başkaldırı yaşar bütün bedenim.
Ruhum özgürlüğe koşar
dilimin kutsal sözleriyle yoldaşlığında

Ne zaman seni hatırlasam
Kolsuz ve kanatsız bir toprak olurum,
merhametten yoksun bir rüzgârın önünde.

Ne zaman seni hatırlasam
Bütün sokaklar uyur, lambalar söner.
Sevda türküleriyle arkası yarın kalır radyolar.
Bitkin düşer kafesine sığmayan yüreğim.
Sözlerim ve gözlerim güneşle batır.

SON BAVUL İLK DURAK

Yapraklar ve güller isimli bir film çekiliyordu ilk buluştuğumuz asmalı köprünün ayaklarında.

Bir mansursuz, bir sensiz enelhak gömülüyordu erklerin divanında.

Sana akıyordu, suyu yakıyordu bütün yıldızlar ilk şafakta.

En derin kuyulara ismin sarkıtılıyordu.

Kova kova ibrik ibrik güller sulanıyordu.

Gül cemalini ay yüzünü anıyorlardı.

Çadırsız ve kaputsuz bir trader diz çöküyordu adeta destursuz, her sokakta.
Sararmış dişli o ürkek ihtiyar makarayı sarıyordu.
Toprak yollar yine o şarkıyı mırıldanıyordu.
Emektar yorgun lastiklere gölge yapan beyaz perde
Kentten kente hüzün taşıyordu hikâyemizle
her seansta.

Ve her seansında da sana dair yeni bir kitap eskitiyordum

son bavulla ilk durakta

BOHEM YAŞAM

Kusurlarımın çetelesi
taşa çakılıydı derinden.
Dövüyordu dalgalar kirini, pasını.
Ucuna kadar gelmiştim
beyaza uzanan rıhtımın.
Yer gök hepten maviyken
bohem yaşamımın
sonunu getirdi velhasıl
sensizliği simgeleyen
puslu, dingin,
sessiz ve ölü kelimelerle
süzülen
metruk göz yaşların

SEN

Sen,
suskunluğunu
derin kuyulara fısıldayan
mağrur insan.
Kesif sevginle
naif duruşunu
yırtık urbanlara saran
sol yanı yıkık insan

Farklı değiliz,
cam tavan bir tapınaktayız
ve cadde başındaki çöp kovasına kadar
uzanır irademiz.
Zamanı kovalayacak,
şiiirlerin satırlarına sığınacak,
biz sözde, bir bakışta
sonumuza uzanacağız
özleminde olduğumuz
saadet, göçmen kuşların kanatlarında
ve bizim mevsimsiz dünyamıza
uğramayacak buna inan

Bunu çok istedik, adeta dilendik,
acımasız bir sızıyla tekrar alevlendik.
Kuru ve katıksız kaldı ruhumuz.
Yemin ettik, suya bandık kalbimizi.
Asla arınmayacak ruhumuz.

MENEKŞELER EL SALLAR

Sen düşlü uyandığım her sabah,
bir tavus kuřu yelpaze olur
ısınan yüreğime.

Bir papatya açılır ansızın,
menekşeler el sallar.

Bütün ahsen kelimeler,
dudaklarımda kök salar,

Arzuman olur, sana okar.

Seni düşünürken ey sevgili
bir nar ağacı tepeden tırnağa al al donanır.
Mecnunlar gibi dönmeye başlar.
Döndükçe, sen olur,
teyel tutmaz yüreğimi derinden sallar.
Döndükçe,
bukleli saçların savrulur, saçaklanır
gönlümü sarar.

II

Zemheri anılar üşütüyor yüreğimi.

Oysa yazını, güzünü,

sonsuz yaşamaktı.

Muradına ermek,

sırça saraya baş eylemekti.

Bütün bu diz ~~çökmeler~~ Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

OLMUYOR

Olmuyor dedim âdem.
Zaman değışti, sen değıştin, ben değıştim.
Gelgitler yaşadı bütün aylar haftalar.
Bak mevsimler de değışti.

Zemheriyi yaşıyorum,
her anımda.
Üşüyorum, buz tuttum anlıyor musun?
Tükenene kadar sevildik.
Tüketene kadar sevindik.
Ne oldu bak, yenildik işte.
Yüzünü, tenini bilmem hiç.
Hep arkandan baktım çünkü

Ey, zamanın efendisi dursana!
Toplasana acılarını تنها ruhların.
Duysana tiz çığlıklarını.
ökertsene tavanlarını,
Kırsana artık kalemelerini.

TELAŞSIZ YOLCU

Çürümeye yüz tutmuş bir elmayım ben,
can havliyle dalına tutunan.

Pulu çalınmış bir mektup.

Yarım bırakılmış bir roman.

Makinesiz en kısa bir filmim ben;
seyircisiz bırakılan.

Masada unutulmuş bir yarım tost.

Mandala direnen bir mendil.

Yola saçılmış bir patates çuvalı.

Tekrar edilen bir ısrar sözcüğü.

İtibarını yitirmiş son selamı yememişim ben.

Bir kor gezenim, taş devri diyarlarda.
Şuursuz atılan ilk adımım merdiven boşluğunda.
Telaşsız bir tavşanım kaplumbağa hızında.
Tütmeyen bir baca.
Cami avlusuna bırakılmış bir çocuk.
Son durağa son nefesini yetiştiren bir gezgin.
En parlak gecede en sönük yıldızım bu koca evrende.
Rüzgâra karşı içilen son sigara.
Katıksız son lokma ekmek.
İsyan dolu bir şarkıdaki en aykırı notayım ben daha huzura çıkmayan.
Göz kapaklarına hücum eden en dayanılmaz uyuma isteği.
Karabasanla dolu bir uyku,
kan ter içinde yataktan fırlama anıyım ben.
Köhneyim,
uçurumum,
iz bırakanım,
geçmişine mahkum kalan

ÇOK ŞEY

Zaman bir sarhoş gibi yayılmıştı,
ölüm yüreğinde asılı kalmışken.
Sokaklara inmiş kendini arıyordu,
dipsiz denize demir atarken.
Umudumuz güvertesinde kalmıştı,
daha en küçük bir sevince bile doymamışken.
Korkularımızı yüzlerce kez lanetliyorken,
yeniden yıkılıyordu çaresizlik kalemiz.
Bir çocuk gelin ilk bebeğini arıyordu.
Bir anne susuz kalmıştı,
seraba tutulmuştu sahra çölünde.
İlk sevdası canım kızını ararken,
bir çocuk lastiğine sığınmıştı, kamyonun,
ustasından kaçarken.
Bir engelsiz, evine çıkmak isterken,
engeline bakıyordu kapıda,
hüzün yüreğini sararken.

Bir naçar duvara yalvarıyordu sanki,
yere düşürülen takma dişlerini ararken.
Zaman hâlâ sarhoştı
ve ölüm hala yüreğinde asılı duruyordu.
Teker teker alıyordu bütün cennetlikleri.
Bir baba hıçkırıklarını bastırıyordu,
çocuğu vitrinlere melül melül bakarken.
Bütün dünya kömür karasına çalıyordu,
göçükler can sallarken.
Bir kedi dokuz canını da yitiriyordu,
acımasızca taşlanırken.
Bir köpeğin çılgılığı göklere yükseliyordu,
tenekeli ipten kaçarken.
Ormanlar toz soluyordu, yasa boğuluyordu,
kütük kalas kalırken.

Çok şey yitiriliyordu,
çok şey kurban ediliyordu kötülöklere,
biz körleri ve sağırları mutlu mesut oynarken.
Zaman daha çok umarsız ve cani oluyordu,
yeni senaryolar yazarken.

BİÇİLEN ELBİSE

Empati yoksunu bir ruha
mahkum mu geçmeli bu ömür?
Yoksa tamamen sarmalı mı
biçilen elbise?
Takipsiz mi bırakmalı
hüzün denen denize?
Dehlize itilmiş,
kapağına kaya dayanmış.
Çadırsız,
kafiyesiz bırakılmış bir serseri mi
yoksa bu biçare dize?

Tamamını yansıtmalı acizliğimin.
Derdime derman olmalı,
sevmeli,
saymalı kederlerimi?
Sıkılıp bir köşeye atılmış
bütün limonların
kaderine terk etmeli kaderimi

SENİ BEKLEMEK

Sonbaharı beklemek gibiydi
seni beklemek.

Rüzgârına,
gelgitlerine, hazırlanmak;
tedirgin kalmaktı seni beklemek.

Loş yolların
balkonlara hapsettiği yalnızlığımdı
seni beklemek.

Kekremsi kokan ablak sokağa doğru,
boynunu uzatmış gece lambasına rağmen.

Öylesine asi öylesine umarsız duran
üstü açık bir çukurun
huzursuzluğunu yaşamak gibiydi
seni beklemek.

Patika yollarını bilemediğin
bir dağa tırmanmanın zorluğuydu
seni beklemek.

Gecenin bilmem kaçında
gözümü hiç bilmediğin,
görmediğin bir yerde açmaktı
seni beklemek.

Vitrinlere bakmaya dalıp
babasının elini bırakmış bir çocuğun
kaybolma hissini ilk yaşadığı anlardaki
o yüksek korku gibiydi seni beklemek.

Sertti,
kağıt kesiğinin yakıcılığı gibiydi,
boğaza düğümlenen ilk söz yumağı,
sokağa atılan bir kedinin ilk gecesi,
deprem anında bir türlü açılmayan
kapı önündeki bekleyiş gibiydi,

seni beklemek. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

OYSA

Kasımda aşk başkadır deyip
ne çok aya yazık ettiler.
Oysa,
en zeminsiz gülüşünü savurmaya
çoktan hazırды eylül.
Kapısını hiç kapatmamıştı ki mart.
Bereketten yağmuru
soframıza sunarken nisan.
Şiirdi,
huzurdu,
en güzel temaşaydı
gök kubbeden haziran.
Korkma,
daya dudaklarını testiye
kana kana iç.
Kaçak bir türkü yak
her ne derdin varsa,
en naçar zamanda.
Mahzuna yönelme, selvi boylu, kar.
Yanıklar kuyuyu özden severse,
bal olur,
kal olur,
asi ruhlu yâr. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Bir fasıla ver sevdaya,
bırak yakarsın.
Soğutsun, milada dokuz saydırsın.
Bir sol atsın,
bir es katsın,
buram buram sevda koksun,
gece saçlı yâr.

YASEMEN

Yasemen,
uykusuz gecelerimin
baş mimarı Yasemen.
Bölbölün yediğı dutun
günahına girmiş
yüreğimin kabuk bağlayamayan yarası
Yasemen.
Krizantemin uçuk kokusunu
kalbime od eyleyen
Yasemen.
Deniz mavisi saçlarını sarkıt mutluluk kuyusuna.
Tomurcuğundan
kırmızısına bal eyleyen
elma dolu sepetlerle süsle yolumuzu.
Dokundukça yanan
bir deniz yıldızı ol,
geç artık ruhumun okyanusundan
Yasemen.

Kâtibi olmuş dilimin
en güzel melodisi dilber.
Işığınla tuvale yön ver,
akikten tesbihe ses ol,
aynam ol,
duvarım ol,
Cennet'e açılan kapım ol...
Atık bir duygu yumağına dönüşmeyelim
Yasemen...

BOŞLUK

Yalnızlığın korkusu
sarmış ruhumu.
Saf tutmuş rakamların
mesafesizlikten
mat olmuş soğukluğuyum ben,
abaküslere sığmayan.

Çılgılığım.
Lal olmuş bakışlarımla
en büyük ekoyum ben,
duygudan ahrazlara.
Tünelin sonundaki
cılız ışığa kavis veren boşluğum.
Ekmeğini süte doğrayıp
avuç içi beslenen güveyim ben.
Şairin buruşturup attığı
ilk kelimeler yumağı,
iki ucun yoruculuğundaki
ip cambazı takatim ben.
Ah! Bir sendeleyip düşersem,
yuvarlanırsam kayalıklara

İşte o zaman
salıp yüreğimi boşluğa.
Varırım selamımla
hiçliğe,
hiçsizliğe.

NE ZAMAN

Ne zaman yağmur kokusu kaplarsa dört yanımı,
sen fişkırsın geceden.

Mis kokun ruhumu derinden sarar.

Sensizlik yüreğimde siren çalar.

Beni kerpiç evlerin serinliğine,

kemancının hüznü dolu namelerine bırakır,

yolak yolların kavislerine bağlar

Ne zaman sen düşlerle uyanırsam ömrümden,
hüzün yüzüzce yüreğime damlar.
Anlar anıları yakalar safirden.
Anlarım ki saatler yine ertelemeyi yaşar.
Akılsız kafanın mağduru ayaklar,
artık o treni zor yakalar

ASIL HİKÂYESİ

Takat terazisini
emeklemeden
geçebilmekti
ilk mucizesi.

Tadabilmekti
ilk meyveyi.

Uzanabilmekti
taşına, toprağına
sadakatin.

Demirin tozunu
çeliğıe büründürmek,
ezgisini
sazına,

sözüne çalmaktı

asıl muradı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Uyandırmaktı
mağlup iradesini.
Ser benim,
kor benim demekti
asıl kavgası.
Katman katman,
bulut bulut kinlenirken
sığ sinesi.
Destursuz,
fütursuz ve salıksız
huzura gelecek küfürlerdi
bir bakıma
asıl hikâyesi.

DETONE GÜLÜMSEMELER

Usumdaki meczupluğun
ruhumda yaşattığı
metrukkluktur yüzümde oluşan
detone gülümsemeler.
Akıl kârı değil zaten
gerdunun gergefine kafa tutmak.
Isırganlar çoğaltır
pese çeker.
Tekten kıtalar tüme dönüştüğünde,
ol zahir
bir asa,
bir heybe seçer

İşte tam da o anda
ufuktaki kıvıll çizgi,
sol yanımdan
bir Aslı,
bir Şirin
bir Senem geçer.

DÖNÜT

Narin ellerini,
gül kokulu saçlarını,
inci karası gözlerini,
tuale resmeyleyip durdum
bütün gece.
Perdeleyemedim,
göz kapaklarıma müdavim siyahlıklarla.
Durulmadı seni merkezine koymuş
beyin kıvrımlarımın
adına zikir nidaları.
Dinmedi sol yanımda sızısı.

Hâlbuki
bir elimle bastırmaya çalışıyordum,
bitmesini istemediğim ağrısını.
Derinden yükselen
iç çekişlerim,
bir çan sesine dönüşüyordu sanki;
geceyi delip gecen
bir çan sesine.
Muhtacım anlıyor musun?

Sesine,
meltemine...
Muhtacım anlıyor musun?
Ruhumun zincirlerini
koparacak sıcacık nefesine.
Elma yasaksa yasak!
Tutkunu olduğumun
zeytin karası gözlerinin
suçu ne?
Rüzgâra ver yönünü,
savrulsun
okyanus temalı
kara saçların,
gül kokun doluşsun
güzel yüzüne,
gözlerinin karasını,
al yanaklarının mayhoşluğunu,
narin burnunun muzip duruşunu alsın.

Dudaklarının kenarına
bir peygamber mucizesi gibi
yerleşip kalmış
sıcacık tebessümünü alsın.
Süzülsün göğe doğru,
yönelsin yüreğimin penceresine.
Misk-ü amber misali,
destursuz dolsun sineme.
Sen nidalı sözcüklere bürünsün,
çoştursun gülüşümü.
Rüzgâra ver yönünü.
Yönelsin,
dönüt olsun anılar.

ÇAKIL EVLER

Gelişigüzel
dizilmiş rakamlardan
sızan gün ışığı gibi
öbek öbek
uçan kelimelerin
tanımıydı
aslında
çakıl evler.
Tarifi tasnifinden
Uzundu.
Yeniden isimlendiriliyordu sanki.
Sanırım ona dairdi
bütün ritüeller.

Üç harften ibaret
bir kitap olmuştu çoğu zaman.
Her gün
yeniden ve bir başka okunuyordu.
Bin şehir bir nefes oluyordu her an.
Ve uğruna şarkılar, şiirler
ölüyordu bütün zaman.

ÇIPLAK HÜZÜN

Çıplak hüzün
matem tüneline
götürüyor beni.
Kedi bakışlar şahidimdir.
Aşkın ezgisi
kuzguni gözlerle
sola çekerken
yitik sevgilerdi,
avuçlarımda zambaklanan.
Kısır bulutlar
yüreğimdeki ısırgan.
Suretimde sanal yalnızlıktı,
tortusuyla geriye kalan...
Bil ki sensizlik
yüreğimde yağmur damlası,
saflığını bozmasın diye
geceleri yıkarım.
Gölgen kirlenmesin diye
güneşi,
ayı,
yıldızları çalarım.

YÖNELİŞ

Rüyalarımın
bilinçaltı psikozuydu
bütün boğuntular.
Kuru, kavruk ve
tutuk bir yönelişt
aslında idamlık iltifatlar.
Cılızdı,
korkaktı,
kaçaktı emareler.
Bu yüzden bir görünür,
bir yok olurdu
bütün örselemeler.

YAKIYOR İŞTE

Ömrümün dönüşüne dairdir
bu bavul.

Deryasına yürüdüm,
gidiyorum, müjde.

Küpeşteye tünedim,
taradım tüm zamanı.

Hepten yek,
yekten hep çıktı işte.

Bir kemiğin, bin kopyası gibi
hepsi eşteş, hepsi itişte.

Nihayet diz çöktü,
yığıldı kaldı.

Hiç oldu bu güvercin kalbim,
kırıldı kanatları uçamadı hepten.

Bak düştü işte.

Doğuştan sinsi,
ezelden kinlidir
bu maskeli güller.
Kokladıysan,
kapıldıysan
ağuya çalmaktır sonun.
Dibini boylar,
dün olursun daim.
Toslayacağın son durak,
bu durak işte.
İrkilir, şaşırır, uyanırsın.
Rüyadır biter.
Güçlü kal,
kozdaki acıdır,
yakıyor işte.

III

Okyanusları yarım sevmek
deryalara yelkensisiz açılmak ve tayfasız yol almaktır
yarım kalan aşk.

MÜPTELA

Baskındır,
kusurlara hep şuursuzca
talip olur.
Ufkunu yitirmiştir,
ıstırapta sapkın olur.
Bir karadan,
bir kıyıdan
sarar durur.
Teper, tepilir;
ama yine de müptela olur.
Kuşun kanadında
son bir nefestir artık.
Tutku solur.
Son demler kapıyı çaldığında
bir anda akar olur.
İslatır sefaleti,
mevta olur.

IV

Bütün masallar bitti, hâlâ kapanmadı göz kapaklarım.

Dünü yaşamadım, bu gün gelmiyor.

Vefasız çıktı sonbahar, dönmüyor, dökmüyor yapraklarını artık.

ASLINDA

Terimler sözlüğünü yutmuş bir amir gibiydi
kapıyı gösterirken.

Emir kiplerine boğmuştu yüreğini.

Kılçıklı bir sohbetin sonunu getirdiğinde,
suratını eskiciye çoktan satmış oluyordu
bir naylon leğen karşılığında.

Kusursuz bir tasarım gibiydi aslında.

Yeni ayda yeniden doğuyordu.

Bütününde taçlanmış bir güzellikti, misler saçıyordu.

Uzağı yakın ediyordu, eğriye silgi çalan.

Şimdi koca bir eşya yığınıydı karşımda sefil duran.

BUGÜN

Bugün bir veda konuşması olmayacak.

En güzel dizelerini yeniden başa saracak ömrüm.

Teneşire çelme takılacak.

Tasasız yenilecek helvalar.

Bugün en güzel giysilerini giyecek ömrüm.
Gül yüzüne gül kokular çalacak.
Umarsız ve donuk olacak zaman.
Uykusuzluk düne borçlu kalacak.
Açılacak bütün yollar.
Şemsiye tutacak bütün sokak lambaları.
İnsan seli, su misali akarını bulacak.
El pençe divan duracak kaldırım taşları.
Bütün sırlar ifşa olacak.
Bugün en güzel tiratlarını atacak ömrüm.
Uçurumun ucuna halay başı olacak.
Saatinde hazır bulunacak kapıda.
Bugün hiçbir yolcu kalmayacak.
Sonun kurtuluşu mendil açacak.
Mecruh olan ne varsa ezeline mesut kalacak.

KASVETLİ SİSLER

Dağların doruklarından yeryüzüne,
toprak evlerin oluklarına
bir hayaletler şelalesi gibi akan,
gece lambalarını saran kasvetli sisler.
Zamanın ötesinden bugüne,
bırakırken yine çok hazin izler.
Teyel dikilmiş bir kapanda mahsur kalan
konsül bir kişilikle bataklığa sıtmalı gömüldü kuşlar ve sesler.
Canhıraş bir ilenç yükselirken göğe,
gökyüzünü yırtıp geçen ağıtlar,
tiranların zulmünü besler.
Hiç uyanmayacakmış gibi
esrikle dolaşan bedenler,
bu cebbar erkin ömrünü işler.

Kanı çekilmiş yüzler,
dalından yeni koparılmış
ve hızla solmaya başlayan çiçekler,
yavaş yavaş gömülüyorken toprağa
son bir yakarışla yeniden dirilmek ister.
En gür ormanın örtüsü gibi sevmek,
ihtişamlı ve doğurgan durmak gerek.
Karabasan rüyaları katman katman tuzlamak,
tandır sıcaklığının döngüsünde
mercimekli bulgurla nişanlamak gerek.
Burçların sırlarında tuğlaya harç olmak gerek.
Bent olmak,
gürz olmak,
en öncü oktaki kartalın isyan ateşi tüyü olmak gerek...

KRALIN PEŞTEMALI

Önce acıyı her evin avlusuna ateş topu yaptılar.
Yeryüzünü buharsız bıraktılar.
Sonra neden yağmur yağıyor diye gökyüzüne kızdılar.
Dünyanın altını üstüne getirdiler.
Bunun adına da serde cesaret dediler.

Bütün evrendeki
en şişman domuzları bile doyuracak ekinlere sahipken,
en mikroskobik canları hiçe mahkûm ettiler.
Kavurdular,
cadı avına kurban ettiler
kuyruğunu yakalamayı kendine ibadet sayan küreyi.
Tavansız gökyüzünü
çatı katı ruhsuzluğuna devşirdiler.
Susattılar,
şapkasız bıraktılar bütün korkulukları.

Kargaların halayında işlenmiş mendil oldular.
Kuyusuz bıraktılar mısır tarlalarını.

Ne serinleten bir müjde ki
ancak ve ancak kralın peştamalında püskül olup kaldılar.

SAĞIR DUDAKLAR

Garip bir gece bu gece
Küflü şiirler yeryüzünü kokutmakta.
Yıldızlar göz kırpyorken dolunaya.
Kulakları sağır eden bir çığlık
kara delikte yol almakta.
Garip bir gece bu gece
Rüzgârı misafir etmiş kör bakışlı bulutlar.
Sarılar giymiş dört büklüm olmuş yapraklar.
Garip bir gece bu gece
Uzaklardan el sallıyor,
sinemin sedasına sağır dudaklar.
Tasasız süzülüyorken gerdan kıran kuğular...

Şarkı oluyor, yükseliyor çamura boyanmış notalar.
Garip bir gece bu gece
Kavalına sır üfleyen
kepeneg  sarılmış uzanıyor, sancılar.
Çeyiz sandığında başköşede,
el açmış, hiç olmuş,
alında bir kitabe kutsallığında, anılar.

SURETSİZ TABLO

Suretsiz bir tablo gibi asılı kaldım harabe bir aş evinde.

Kilit üstüne kilit vurulmuş ambardaki

küflenmiş azıkların filizlerindiyim artık.

Meskûn bir mahalde, metruk bir eski kapıyı yitik aşklar-
la çiziklenmiş.

Kırk dününün bir bugününe hayran kaldığı bir ömür hikâ-
yesiyim.

Bir asır sonrasına kurulu köstekli bir saatim,
daha dün ölen eskicinin paltosunun sır cebinde.

Bir yazı turanın şans terazisinde
kütlesine yenilmiş bir külçeyim.

Gece konu,

gündüz söndü,

ateşböceğinin kanatlarındayım artık.

En coşkulu dalgaların ardından su yüzünde yalnızlaşmış
bir karpuz kabuğuyum,
neşeden arta kalan.

Yurtsuz, hanesiz bir yolcuyum.

Tasına, tarağına,

Makasına, çakısına

hasretim artık.

Ahşap sandıklarda tütsülenmiş mendillerin daimi konuğuyum ben.

Kenarı yakılmış saman kâğıdı mektupların
silik kelimelerindeyim artık.

İÇİNDEKİLER

SISKA KELİMELER-6

SERSEM YÜREK-8

SEN ATIYOR ŞİMDİ KALBİM-10

I-11

RAHNE-12

KAPISIZ KALACAK-14

TOPRAK OLURUM-18

SON BAVUL İLK DURAK-20

BOHEM YAŞAM-22

SEN-23

MENEKŞELER EL SALLAR-26

II-28

OLMUYOR-29

TELAŞSIZ YOLCU-32

ÇOK ŞEY-34

BİÇİLEN ELBİSE-36

SENİ BEKLEMEK-38

OYSA-40

YASEMEN-42

BOŞLUK-44

NE ZAMAN-46

ASIL HİKÂYESİ-48

DETONE GÜLÜMSEMELER-50

DÖNÜT-52

ÇAKIL EVLER-56

ÇIPLAK HÜZÜN-58

YÖNELİŞ-59

YAKIYOR İŞTE-60

III-62

MÜPTELA-63

IV-64

ASLINDA-65

BUGÜN-66

KASVETLİ SİSLER-68

KRALIN PEŞTEMALİ-70

SAĞIR DUDAKLAR-72

SURETSİZ TABLO-74

"Tavanındaki rahnelere
yama seçtim gök kubbemin.
Satır satır yeniden süsledim,
vurgu verdim.
Yenir yaptım, dilimin ucuna gelen
bozgun yemiş sohbetleri.
Karanlığıma pertev olsun diye,
fitilini yeniden yaktım
kadim lambamın.
Can suyu verdim,
kepenk kapatmış,
terse kaçan ruhuma.
Evlek evlek sürülmüş asude sevgimi,
nadasa durmuş gülümsemelerimle
hurç yaptım,
el salladım ardından.
Yola saldıml yarına.
Konuk olsun,
komşu olsun.
mızrap olsun sevdana."